

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 136/05

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. júna 2005 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., bytom B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 30/04 a takto

rozhodol:

Sťažnosť MUDr. D. B. **odmieta** pre zjavnú neopodstatnenosť.

Odôvodnenie:

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. mája 2005 doručená sťažnosť MUDr. D. B., bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namieta, že postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 30/04 došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

Zjavne neopodstatnená je aj sťažnosť, ktorá je podaná proti všeobecnému súdu v čase, v ktorom už všeobecný súd nemôže byť porušovateľom základného práva alebo slobody, pretože nie je zákonným súdom pre nepríslušnosť konať o veci samej.

Z príloh pripojených k sťažnosti ústavný súd zistil, že okresný súd opatrením z 10. januára 2005, ktoré bolo sťažovateľovi doručené 24. januára 2005, postúpil vec sťažovateľa príslušnému súdu. Proti takému procesnému úkonu súdu nie je prípustný opravný prostriedok. Z toho vyplýva, že vec sťažovateľa bola právoplatne postúpená inému zákonnému súdu. Na tomto závere nemení nič ani to, že sťažovateľ podal proti upovedomeniu o postúpení veci „odpor“, pretože taký procesný úkon a takúto obranu proti postúpeniu veci príslušnému súdu Občiansky súdny poriadok nepozná a neupravuje ani jeho účinky na priebeh konania.

Z tohto dôvodu je sťažnosť zjavne neopodstatnená, a preto ju ústavný súd odmietol už po jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).